

ارزیابی میزان تاثیر چند روش کنترل غیر شیمیایی مگس گیلاس (*Rhagoletis ceraci* : Tephritidae)

در مشهد

علی جوینده^۱

۱- بخش تحقیقات آفات و بیماریهای گیاهی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

مگس گیلاس مهمترین آفت گیلاس در شهرستان مشهد محسوب می‌شود و در حال حاضر در بسیاری از مناطق گیلاس کاری اطراف مشهد حضور دارد. خسارت آفت در برخی از این مناطق حتی تا ۱۰۰ درصد محصول آلبالو و گیلاس نیز می‌رسد و محصول بطور کلی غیر قابل مصرف می‌گردد. استفاده از آفت کشتهای شیمیایی مخصوصاً در زمان نزدیک برداشت محصول موجب می‌شود باقیمانده نسبتاً "قابل ملاحظه‌ای از سم روی اینگونه میوه‌ها قرار گیرد.

به منظور کاهش و یا حذف مصرف آفت کشتهای شیمیایی در باگهای گیلاس چهار روش کنترل غیر شیمیایی شامل: شخم پاییزه به همراه بخ آب زمستانه، شخم پاییزه به همراه بخ آب زمستانه و نصب تله زرد عمودی چسبنده دارای لور، تله زرد رنگ عمودی حاوی لور به همراه ملاس چغندر قند، تله زرد رنگ عمودی به همراه لور در کنار مبارزه شیمیایی (حشره کش + ملاس چغندر قند) و شاهد جمعاً در شش تیمار در نظر گرفته شد. در زمان برداشت محصول از درختان میانی هر تکرار تعداد ۱۰۰ عدد میوه انتخاب و میزان آلدگی آنها مشخص گردید. داده‌های جمع آوری شده در قالب طرح کاملاً "تصادفی با شش تیمار و هر تیمار شامل ۴ تکرار مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و مقایسه میانگین تیمارها توسط آزمون دانکن در سطح ۵٪ انجام شد. نتایج نشان داد که بین تیمارها اختلاف معنی داری وجود دارد. در مقایسه میانگین‌ها در تیمار شاهد (بدون هیچگونه عملیات) با متوسط خسارت ۱۲ درصد بیشترین خسارت به میوه‌ها وارد شده بود در حالیکه در تیمار نوار رنگی + لور مربوط آغشته به ملاس چغندر قند، تیمار سپاهشی بر اساس اوج پرواز آفت + ملاس ۲٪ و تیمار شخم پاییزه + بخ آب + نوار رنگی به ترتیب ۱/۵ و ۱/۵ درصد خسارت بدون دارا بودن اختلاف معنی دار با یکدیگر در یک گروه قرار گرفتند.